

“Ah sevgilim
bitmeyecek düşlerle
yaşamın içinde gizlenme
damla damla büyüyen
gözyaşların
merhamet dilenmesin
yanıma gel artık.”

Üç Tepe, toprak damlı evleri bulunan, yaklaşık 90 haneli, küçük bir köydü. Yerleşiminin toplu ve evlerinin birbirine bitişik olduğu köyün hemen önünden başlayan toprağın eğimi, aşağıda vadinin ortasından geçen dere ile düzlüğe kavuşur, sonra yukarı doğru kıvrılıp en yukarıda üç başlı tepeye kadar yükselirdi. Köyden bakınca ufukta sadece üç başlı bulunan bir tepe görünürdü. Bu yüzden köye ilk yerleşen sakinler köyün ismini “Üç Tepe” koydular.

Köy halkı geçimini çiftçilikle karşılarıydı. Köy sakinlerinden Demircilerin Osman Efendinin boylu boslu, alımlı bir kızı vardı. Ailesi, kızın ismini henüz yeni doğmuş bebeğin sevimli görünüşüne bakarak “Sevim” koydu. Sevim kız, sülün gibi yürürdü. Alnı açık, yukarı kalkık kaşlarının altındaki çukura yerleşmiş iri gözleri denizin maviliğini andırırdı. Ay ışığı gibi parlayan yüzüne, derinliğine inildikçe esrarını artıran gözlerine uzun süre bakmaya cesaret isterdi. Gülümsediğinde yanaklarında tatlı iki çukur belirir, aralandıkça incelen dudaklarının arasından sıyrılan dişleri inci gibi parıldardı. Saçları, açık kahveden sarıya meyilli olup, yukarıdan aşağıya doğru genişleyen

bukleler şeklinde omuzlarına kadar inerdi. Bu kız, Selim'in rüyalarına giren peri kızıydı. Güzelliği halkın dilinde, delikanlıların yüreğinde bir sızıydı. Neredeyse bütün delikanlılar ona hayrandı. Onun evinin önünden geçebilmek için akla hayale gelmedik bahaneler yaratırlardı. Selim işte bu kıza aşıkta. Selim de uzun boyluydu; düz, siyah ve kısa kesilmiş saçlarını sağ yana tarar, alnının önünü hafifçe açardı. Özel bir ilgi alanı da cirit oynamaya olan merakıydı. Cirit yarışmalarında köyünü başarıyla temsil etmek en büyük hayalıydı.

Selim'in aşkına ailesi de sahip çıktı ve gidip kızı istediler. Kızın babası Osman Efendi töreyi hatırlattı. Kızına başka talipli olup olmadığını öğrenmek için köyün alışılmış vasıtalarıyla keyfiyeti ilan ettirdi. Sonunda 15 talipli daha çıktı. Töreye göre bir kız için 16 talipli olursa, talipliler arasında önce cirit yarışı tertip edilirdi. Cirit oyununda başarısız olan aday kız isteme talebinden vazgeçer, başarılı adaylar arasında bin metrelik orta mesafe at yarışı yapılırdı. Bu yarışı önde bitiren aday kız istemeye hak kazanırdı. Aday sayısı birden çok olduğu için cirit yarışı yapılmasına karar verildi.

Cirit oyununun yapılacağı gün gelip çattı. Köy halkının iştirak ettiği seyirciler cirit alanının çevresinde yerlerini aldılar, civar köylerden de çok sayıda izleyici geldi. Oyunu Selim'in takımı 28 puanla önde tamamladı. Rakip takımın puanı ise 23'te kaldı. Cirit oyunu yarışma sonuçlarına göre başarı gösteren takımdaki sekiz talipli arasında aynı gün at yarışı yapıldı. Selim, Tulparcan isimli atıyla yarışmaya katıldı. Tulparcan, birçok yarışa katılmış tecrübeli bir attı. Kızdığı zaman şaha kalkardı. Bu anlarda üzerinde mutlaka usta binici olması gerekiyordu. Katıldığı yarışların birçoğunda birinciliği vardı. Selim'in yarış atı Tulparcan işte böyle bir attı. Sekiz talipli yarış atlarına bindiler, bir hizada sıraya dizildiler. Yarışı başlatan komut verildiğinde sekiz atlı aynı anda yayından fırlayan ok gibi ileriye atıldılar. Sercan isimli yarış atı en öndeydi, Tulparcan onu takip ediyordu, diğerleri de iki yarışçıyı izliyordu. Son 400 metreye girildiğinde Sercan ile Tulparcan arasında iki at boyu mesafe vardı ama bu mesafe korunuyordu. Selim bir an kaybedebileceği düşüncesiyle sarsıldı, sevdiği kızla arasında iki at boyu fark ve sadece 400 metrelik bir mesafe vardı. Sevim'in yüzü gözünün önüne geldi; ona, “daha ne duruyorsun,

Üç Tepe

Mustafa Sami KOÇ

elini çabuk tut, ben sadece seni istiyorum” diyordu. Selim bir hırsla Tulparcan'ın yelesine doğru eğildi, onun duyabileceği sesle “haydi Tulparcan'ım, Sevim bizi bekliyor, koş yavrum, elimizi çabuk tutalım, haydi!” dedi. Tulparcan sahibine sadakatini verdiği hırsla hızını artırdı, iki yüzüncü metreye girdiklerinde aralarındaki mesafe bir at boyuna indi. Son yüzüncü metreye girdiklerinde aynı hizaya geldiler, bitişe elli metre kala Sercan'ı geride bırakmaya başladı. Bitiş çizgisine önde Tulparcan hemen arkada Sercan girdiler. Selim ve atı yarışın birincisi oldu.

Sevim'in de rızası alındıktan sonra iki aile arasında söz kesildi, gençleri nişanladılar. Nişanlıklarının ilk günüydü, Selim, nişanlısına kavuşacağı anı sabırsızlıkla bekliyordu. Sonunda o an, iki sevgilinin buluşma anı gelip çattı. Selim'in heyecanına diyecek yoktu; bazen elleri, bazen çenesi titriyor ama çoğunlukla da yüreği küt küt atıyordu. Eve girdi, sağdaki kapının önünde bekleyen nezaretçi bir kadın onu nişanlısının bulunduğu odaya buyur etti. Odanın içinde bahar havası esiyordu. Selim şaşkındı; çünkü, ünü köyü aşmış, zarafetiyle başkalaşmış bir güzelliğin karşısındaydı. Sevim, hafif

bir tebessümle yerinden kımlıdadı, ayağa kalktı. Selim de ona doğru yöneldi. Önce Sevim elini uzatarak hoş geldin dedi. Şaşkınlığını üzerinden atamayan Selim ise uzatılan bu sıcacık ve yumuşacık eli tutarken, belli belirsiz bir hoş bulduk diye karşılık verebildi.

Selim gece yarısına doğru nişanlısının evinden ayrılabilirdi. O gece nişanlısıyla geçirdiği zevkli anlar gözünün önünden gitmiyordu. Hele onun elini tuttuğu an, o anda hissettikleri bütün zamanların durduğu andı.

Ertesi gün Selim nişanlısını açık havada geziye davet etti. Bütün gün kır çiçekleriyle dolu çayırlarda, bayırlarda gezdiler, dolu dolu bir gün geçirdiler. Eve dönüşte Sevim'in atı huysuzlandı, başına buyruk dörtlüğe yayanın sonundaki uçuruma doğru gidiyordu. Selim tehlikeyi sezdi, Sevim'i de atına hakim olması için uyardı. Ancak, Sevim kontrolünü kaybetti ve atıyla birlikte uçurumdan aşağıya yuvarlandı.

Sevim için civar köylülerin de katıldığı büyük bir cenaze töreni yapıldı. Selim, nişanlısının ölümünden sonra giderek içine kapandı ve anılarını

la yaşamaya başladı. Bazen sevgilisini sahrada bir vaha gibi düşünüyordu; ateşten bir toptu ve peşinden koşuyordu. Yaklaştıkça sıcaklığı gönlünü, uzaklaştıkça yüreğini yakıyordu. Bazen de Sevim'in gözleri ona yıllanmış şarap gibi görünüyordu ve onu yıllar öncesine, hiç ayrılmayacaklarına dair birbirlerine söz verdikleri o güne götürüyordu. Ona duyduğu sevgi bütün zamanları aşıyordu. Gönlü, onunla birlikte olmanın zevki ve heyecanı ile taşıyordu. Ona böyle tutkuyla bağlı olduğu için onsuz bir hayatı düşünemiyordu. Birbirlerinden uzak düşseler de her akşam şimal yıldızı gibi gönlünde parıldıyacağı biliyordu. Her gece rüyalarına giriyordu ve onu şöyle çağırıyordu:

“Ah sevgilim

bitmeyecek düşlerle

yaşamın içinde gizlenme

damla damla büyüyen gözyaşların

merhamet dilenmesin

yanıma gel artık.”

Sonunda bu çağrılara dayanamayan Selim, sevgilisine kavuşmak için atını dörtlüğe uçuruma doğru sürdü...